

**БИТНА ПОВРЕДА ОДРЕДАБА КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА ИЗ ЧЛАНА 368.
СТАВ 1. ТАЧКА 11. ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ**

У образложењу ожалбене пресуде првостепени суд је дужан да сходно својој обавези из члана 361. ЗКП-а, потпуно и одређено изнесе разлоге који су га руководили при решавању правних питања, посебно када је реч о субјективном односу оптужених према кривичном делу, односно оној компоненти која се тиче утврђивања умишљаја који треба да обухвата свест и вољу о свим елементима кривичног дела у питању па и у погледу примене силе и изостанак разлога о свим одлучним чињеницама представља битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а која води обавезном укидању првостепене пресуде.

Из образложења:

Пресудом Окружног суда у Неготину К. бр. 19/09 од 21. октобра 2009. године оптужени О.С, Д.М. и Д.М. су оглашени кривим да су извршили кривично дело разбојничке крађе из чл. 205. ст. 3. у вези са ст. 1. КЗ-а па их је суд за ово кривично дело осудио на казне затвора у трајању од по 2 (две) године уз урачунавање времена које су провели у притвору.

Против ове пресуде жалбу су изјавили Виши јавни тужилац у Неготину због одлуке о казни са предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптуженима изрећи строжије казне затвора и бранилац оптуженог Д.М. због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о трошковима кривичног поступка са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Одлучујући о изјављеним жалбама Апелациони суд у Београду је нашао да је ожалбена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тачка 11. ЗКП-а, због чега је ожалбену пресуду укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

Наиме, у образложењу ожалбене пресуде првостепени суд наводи да су у конкретном случају оптужени затечени на делу крађе непосредно пошто су одузели робу из продавнице коју робу су потрпали у торбе које су понели због тога са собом, да би затим у намери да украдене ствари задрже употребљивали силу против оштећеног М.Б. који је покушао да их спречи тако што је са пиштољем у рукама дошао до врата продавнице па су га и један и други више пута одгурнули и на крају оборили након чега му је окривљени С.О. одузео пиштољ, ударио га по глави и потом обојица побегли при чему је М. Д. своју торбу бацио на улицу а оптужени С.О. оставио торбу на пулту продавнице, на који начин су извршили кривично дело разбојничке крађе из чл. 205. ст. 1. КЗ-а у вези са чл. 33. КЗ-а.

Међутим, по налажењу Апелационог суда, а како се то основано истиче и жалбом браниоца Д.М., у образложењу побијане пресуде изостали су разлози које је првостепени суд сходно својој обавези из чл. 361. ЗКП-а био дужан да одређено и потпуно изнесе, посебно када је реч о субјективном односу оптужених према кривичном делу, односно оној компоненти која се тиче утврђивања умишљаја који треба да обухвата свест и вољу о свим обележјима кривичног дела у питању па и у погледу примене силе у конкретном случају. Имајући у виду одбрану окривљених, посебно одбрану окривљеног С.М. да су торбе са стварима оставили јер су се уплашили и да је он када је видео оштећеног са репетираним пиштољем истог због тога оборио одгурнувши га као и одбрану окривљеног Д. М. да је и он када је критичне вечери чуо женски глас да дозива у помоћ одбацио торбу и почео да бежи, по налажењу Апелационог суда за сада остаје нејасно и неразјашњено да ли су и у ком тренутку и у

којој намери окривљени употребили силу према оштећеном, да ли због тога што су били уплашени и хтели да побегну па су због тога одбацивши торбе то и учинили или да би задржали торбе са стварима из продавнице у чему нису успели јер су спречени од стране оштећеног него су побегли оставивши торбе на лицу места, а од које одлучне чињенице зависи правна оцена радње коју су окривљени предузели, а што је даље од значаја за оцену њихових одбрана. Изостанак разлога о овим одлучним чињеницама представља битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тачка 11. ЗКП-а која води обавезном укидању ожалбене пресуде.

(Решење Апелационог суда у Београду Кж1 2358/10 од 22. јуна 2010. године - пресуда Окружног суда у Неготину К. бр. 19/09 од 21. октобра 2009. године)

Аутор сентенце: Соња Манојловић, судија Апелационог суда у Београду